

33. neděle v mezidobí (15. 11. 2020)

Myšlenka: NEJVĚTŠÍ DAR

Evangelium(Mt 25, 14-30)

Jednou vyprávěl Pán Ježíš svým učedníkům tento příběh: „Jeden člověk se chystal na cesty. Zavolał si proto své služebníky a svěřil jim své peníze. Jednomu dal pět hřiven (pytlů stříbra), druhému dvě, třetímu jednu, každému podle jeho schopností, a odcestoval.“

Ten, který dostal pět hřiven, hned šel, začal s nimi podnikat a vydělal pět dalších. Stejně i ten, který dostal dvě hřivny, vydělal další dvě. Ale ten, který dostal jednu hřivnu, šel, vykopal jámu a peníze do ní ukryl.

Po nějaké době se pán těch služebníků vrátil a dal se s nimi do účtování. Přistoupil ten, který dostal pět hřiven, přinesl s sebou dalších pět a řekl: „Pane, pět hřiven jsi mi svěřil a podívej – dalších pět jsem vydělal.“ Pán mu řekl: „Správně, služebníku, jsi dobrý a věrný. Pojď se se mnou radovat.“

Pak přistoupil ten, který dostal dvě hřivny, a řekl: „Pane, dvě hřivny jsi mi svěřil a podívej – další dvě jsem vydělal.“ Pán mu odpověděl: „Správně, služebníku, jsi dobrý a věrný. Pojď se se mnou radovat.“

Nakonec přistoupil i ten, který dostal jednu hřivnu, a řekl: „Pane, bál jsem se, a proto jsem tvou hřivnu ukryl v zemi. Tady ji máš zpět.“ Pán mu odpověděl: „Služebníku, jsi špatný a líný. Bál ses? Měl jsi tedy moje peníze uložit ke směnárníkům (do banky) a já bych si po návratu vyzvedl, co je moje i s úroky. Teď jdi pryč, protože nejsi k ničemu.“

Dětem můžete pustit toto video k evangeliu:

https://www.youtube.com/watch?v=bbPKhYBaWRg&feature=emb_logo

V dnešním evangeliu Ježíš vypráví o tom, že Bůh dal každému z nás nějaké dary – něco, co nám jde, co umíme. Každý z nás je v něčem dobrý. Na obrázku, vidíte holku, jak se chystá namalovat obraz. Co na tom obrázku asi bude? Komu ho dá? Většinou, aby někomu udělala radost. Co je cílem toho obrázku?

A stejně tak je tomu i s dary, které dostáváme od Boha. Bůh je dal nám, ale dal je nám proto, abychom díky nim mohli udělat někomu radost. Velkým darem je už to, že mám zdravé ruce a s nimi můžu někomu pomoci, zdravé nohy a s nimi můžu zajít vynést koš. Víte, jaký největší dar vám můžou vaši rodiče dát? Svoji láskyplnou přítomnost. Když jsou s vámi, hraje si spolu, povídáte, jdete na výlet. Žádný větší dar není. A stejně tak i Pán Bůh nám dal velký dar: svoji přítomnost. Ať jsem, kde jsem, ať dělám, co dělám, Ježíš je vždycky se mnou. A ani tento dárek není jenom pro nás, ale má být i pro druhé lidi: když jsem já při hraní si, učení i plnění různých povinností s Ježíšem, to znamená, když ho mám ve svém srdci, které mám pro něho vyčištěné, od zlých myšlenek a skutků, tak se stávám světlem pro druhé. Přináším radost do jejich životů.

Aktivita:

Nachystejte si 3 různé skleničky nebo i více, kolik vás je doma a nalijte do těchto skleniček něco, co máte rádi – např. vodu, děti džus, mléko nebo kakao, maminky čaj nebo něco z hroznů, tatínci něco z ovoce nebo chmele.

Vidíme, že je rozdíl jestli naplníme velkou, prostřední nebo malou skleničku. Stejně jako ty skleničky, i my jsme každý jiný a vypadáme jinak (*diskuse s dětmi, jaké jsou rozdíly mezi tím, jak vypadají skleničky a jaké jsou rozdíly mezi lidmi*). Skleničky jsou různě velké, z různého materiálu, s potiskem s pohádkovou postavou, s uchem. Někdo z lidí je tlustý, někdo hubený, vysoký, malý, máme různé oči, vlasy, atd.

Stejně jako obsah těch skleniček i my se také chováme jinak a každý umí něco jiného, má jiné hřivny neboli má na něco jiného talent (*diskuse s dětmi, co je napadne*). V skleničkách je různě barevná tekutina, některá je průhledná jiná ne, některá voní dětem, některá dospělým. Někdo z lidí umí zpívat, hrát na nějaký hudební nástroj, malovat, vyrábět, psát knihy, umí dobře matematiku, umí skvěle nějaký sport, atd.

Každý dostal jinou hřivnu, jiný dar, jiný talent.

V našem životě, ale nejsme často spokojeni, s tím, co máme (*diskuse s dětmi, na co mají talent*).

Stejně se s ostatními často srovnáváme a ptáme se často **PROČ?**

- Proč mi nejde tak pěkně zpívat jako kamarádce?
- Proč neumím malovat jako spolužák?
- Proč mám ve škole tak málo jedniček?
- Proč nikdy nedám gól a ostatní jich dají hodně?
- *Můžete vymyslet i další příklady*

Nežijeme život od toho, abychom se dívali pořád kolem sebe a říkali si, jaké by to bylo, kdybych já byl jako někdo jiný a uměl to co tamten. Tím jen **ztrácíme čas**. Jednoho dne přijde Pán, stejně jako v úvodním videu, a bude se ptát, co jsi dělal s tím, co jsem ti dal a my mu řekneme, že jsme neměli čas a koukali jsme, proč jsme také nedostali více hřiven, třeba 5 a svou hřivnu jsme zakopali nebo jsme jí schovali do několika truhel, stejně jako **fialový** panáček.

Když nebudeme využívat své hřivny, budeme jako prázdná prostřední sklenička. I té připadlo, že je malá a že nemá v sobě čistou vodu a že není ze skla a chtěla být velkou nebo malou skleničkou a neviděla, ty své hřivny, které měla. Neviděla, že má na sobě krásný obrázek, v sobě postavičku Mimoně a že může udělat radost hlavně dětem.

Je to stejné jako když hraje orchestr. Když by chtěl každý hudebník a nástroj kopírovat toho druhého a nedělal dobře, to co umí, dopadne to takto:

<https://www.youtube.com/watch?v=tdKdfBZrQWo>

Každý se máme snažit využít své rozdíly k tomu, abychom se dokázali poskládat v krásně znějící orchestr a pak skladba, bude znít hezky:

<https://www.youtube.com/watch?v=TCDa3A-Xvwo>

I když jsme všichni různí, různě vypadáme a máme různé hřivny, Pán nás má rád a na naší cestě životem nás doprovází a objímá nás (stejně jako stuha skleničky) bez rozdílu, jací jsme.

Aktivita pro menší děti:

Pán rozdělil služebníkům peníze. Přijdeš na to, který z nich dostal pět hřiven, který dvě a který jednu?

